

ГІПОГЛІКЕМІЯ ПОРОСЯТ (етіологія, діагностика, лікування)

Улизько С.І.

Одеський державний аграрний університет

За диспансеризації свинопоголів'я були встановлені причини виникнення гіпоглікемії у поросят в умовах фермерських господарств, та розроблені заходи щодо лікування та профілактики даного захворювання.

Ключові слова: поросята, гіпоглікемія, глюкоза.

Вступ. Гіпоглікемія – це симптом стійкого зниження рівня глюкози в крові нижче нормальних величин (3,0 ммоль/л).

Глюкоза – основне джерело енергії для клітин центральної нервової системи. При гострій гіпоглікемії у ссавців першою уражається кора великих півкуль, в якій метаболічні процеси перебігають значно інтенсивніше, ніж в спинному мозку або стовбурі головного мозку. Нейроглікопенічні тварини проявляють сонливість, тупість, атаксію, у них проявляються судоми та неадекватна поведінка. Гіпоглікемія – потужний стимул для виходу гормонів, які підвищують концентрацію глюкози в крові. Тому, ще до появи неврологічних симптомів, внаслідок активації симпатикоадреналової системи та високої концентрації катехоламінів і кортизона в крові, розвивається м'язовий тремор, подразливість, неспокій і відчуття голоду.

Причинами розвитку виникнення гіпоглікемії у поросят є низька молочність свиноматок (гіпо- і агалактія), яка визивається синдромом ММА, трансмісивним гастроентеритом, ожирінням, порушенням нейрогуморального рефлексу продукції молока, недостатньою та неповноцінною годівлею свиноматок, багатоплідними гніздами. Також необхідно враховувати недостатність ферментних систем печінки поросят, обмежені енергетичні запаси організму та недосконалі механізми гормональної регуляції енергетичних процесів, відсутність жирової тканини в організмі поросят при народженні та порушення параметрів мікроклімату. Сприяє розвитку захворювання недосконалість терморегуляції та вуглеводного обміну у новонароджених, гострі розлади травлення, які порушують процеси всмоктування глюкози в шлунково-кишковому каналі[1-4].

Метою наших досліджень було встановлення причин виникнення гіпоглікемії у поросят в умовах фермерських господарств, і розроблення заходів щодо лікування та профілактики даного захворювання.

Матеріал та методи дослідження. Матеріалом для досліджень були свиноматки, та їх поросята, хворі на гіпоглікемію. Попередньо проводилось диспансерне обстеження тварин. Були проведені аналіз виробничих показників,

годівлі та утримання; клінічне дослідження; лабораторні дослідження крові на вміст глюкози. Вивчалась епізоотична ситуація, акушерська та гінекологічна патологія свиноматок.

Результати досліджень. За результатами диспансеризації свинопоголів'я фермерських господарств за останні 3 роки було встановлено, що збереженість поросят-сисунів складає у межах 85-91%. Загибель поросят у період утримання їх під свиноматкою пов'язана: із народженням нежиттєздатних поросят -12%; механічною асфіксією (задавлювання) – 7%, кахексією – 8%, гострими розладами травлення – 18%, гіпоглікемією – 34%, респіраторними хворобами - 20%, поїданням свиноматкою поросят – 1%.

Був проведений аналіз причин, які визивали гіпоглікемію. Найпоширенішими є порушення технології утримання та годівлі свиноматок та поросят (температурний режим та невідповідність кормових раціонів). В перелік причин необхідно включити синдром ММА, інтенсивний ріст поросят та кількість приплоду в гнізді. Відомо, що за тиждень життя маса тіла поросяти подвоюється. За цей період зростає потреба поросят у поживних речовинах. Голодування або недоїдання приводить до виділення інсуліну та різкого зниження концентрації глюкози у крові. Наступає гіпоксія, до якої особливо чутливі клітини мозку.

Діагноз на гіпоглікемію ставили з урахуванням віку поросят, стану здоров'я свиноматок, температурного режиму у приміщенні та за основними клінічними симптомами, які проявлялись судомними скороченнями скелетних м'язів, викривленням ший і тулуба, з положенням голови закинутим назад. Поросята заривалися в підстилку і довготривало лежали, були млявими, смоктальний рефлекс слабкий. Температура тіла - 37,5 – 37,8⁰ С, шкіра бліда, липка, слизові оболонки ціанотичні, брадикардія, брадикардное. Часто захворювання супроводжувалось гострими розладами травлення. Концентрація глюкози в крові коливалась в межах 2 - 2,5 ммоль/л. Через 2—4 доби розвивалась гіпоглікемічна кома і тварини гинули, якщо своєчасно їм не вводили глюкозу перорально чи парентерально.

Лікування хворих поросят проводили шляхом внутрішнього, підшкірного або внутрішньочеревинного введення 5 % розчину глюкози у дозі 15-20 мл. Ін'єкції повторювали кожні 6—8 години. Застосовували гормональні препарати: адренкортикотропний гормон цинк-фосфат у дозі 0,2 мл (4 ОД) на 1 кг маси, гідрокортизон 0,4 мл, поєднуючи з ін'єкціями залізодекстранів, які вводили на 3—6-й і 10-й дні життя поросят.

За результатами проведеного лікування, вміст глюкози в крові поросят підвищився до 3,5 – 4 ммоль/л. Поступово починали відновлюватися всі фізіологічні показники органів і систем організму поросят.

У разі прояву синдрому ММА, свиноматкам проводили лікування основного захворювання (вульвіт, ендометрит, мастит, тощо), збалансовували годівлю порісних і лактуючих свиноматок. При надто великому гнізді (більше

13 поросят), рекомендували підсаджувати поросят до іншої лактуючої свиноматки. Також було рекомендовано проводити селекцію свиноматок за молочною продуктивністю. З метою відновлення лактації, свиноматкам вводили окситоцин 10-50 ОД внутрішньом'язово, в раціон включали соковиті та молокогінні корми, застосовували фізіотерапію.

Висновки.

Причинами виникнення гіпоглікемії поросят в умовах фермерських господарств є гіпо- і агалактія свиноматок, неповноцінні раціони, порушення параметрів мікроклімату. Сприяє розвитку захворювання недосконалість терморегуляції та вуглеводного обміну у новонароджених. Зниження концентрації глюкози в крові поросят (< 3 ммоль/л) дозволяє впевнено поставити діагноз на гіпоглікемію.

У разі захворювання поросят необхідно застосовувати розчин глюкози, катехоламіни та глюкостероїди. Постійне здійснення контролю за температурним режимом, при утриманні поросят, збалансована годівля порісних і лактуючих свиноматок – запорука профілактики захворювання.

Список літератури.

1. Бурлака М. Профілактика загибелі новонароджених поросят[Текст]/ М. Бурлака// Ветеринарна медицина України.- 2007.-№6.- с.9.
2. Кошелева Г. Современные требования к выращиванию и кормлению поросят[Текст]/ Г. Кошелева// Ветеринария сельскохозяйственных животных.-2008.-№7.- с.64-71.
3. Ширинова Л.Г. Болезни поросят неонатального периода[Текст]/ Л. Ширинова // Ветеринария сельскохозяйственных животных. -2005.-№7.- с.45-48.
4. Понд У. Дж., Хаупт К.А. Биология свиньи.- М.: Колос, 1983.- с. 92-109.

Гипогликемия поросят (причины, диагностика, лечение).

Улызько С.И.

При диспансеризации свиноголовья были установлены причины возникновения гипогликемии у поросят в условиях фермерских хозяйств и разработаны мероприятия по лечению и профилактике данного заболевания.

Ключевые слова: поросята, гипогликемия, глюкоза.

Piglets hypoglycemia (causes, diagnosis, treatment).

Serhii I. Ulyzko

At clinical examination of pigs heads it was established the causes of hypoglycemia in piglets on the farms and measures for treatment and prevention of this disease were carried out.

Keywords: piglets, hypoglycemia, glucose.